

bud mod, at Besidderen af det paagjældende Lehn, Stamhuus eller Fideicommiss ansøger om Tilladelse til at afhænde Wøndergods". (See Uthængt Nr. 70, Sp. 1103 ff. Første Behandling findes i Folkethingets Tidende Nr. 354, Sp. 5640 ff.)

Hertil var stillet nedenstaaende Uendningsforslag:

1) Forslag af L. Ingstrup og J. A. Hansen:

Slutningen af Loven tilføies, efterat Punctum er forandret til Komma: „Forsaa vidt der ikke i disse Crectionsbreve indeholdes Bestemmelser eller Antydninger om, at man har havt Fæstebondens Tary for Die ved Uprettelsen af Fideicommisset.“

2) Forslag af Spandet og B. Christensen:

Det sidste Punctum ombyttes med Komma og derefter tilføies:

Forsaa vidt der kun søges om Tilladelse til at afhænde dette Gods til Fæsterne, deres Børn og Svigerbørn eller naar det er fæstledigt, og intet af sidste Fæster efterladt Børn eller Svigerbørn vil og kan købe det.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg bemærke, at det sidst opførte Forslag først vil komme under Afstemning. Det ene af de stillede Uendningsforslag vil efter den Maade, hvorpaa det er stillet, ubelukke det andet; altsaa vil kun, hvis det nævnte Forslag bliver forkastet, det andet komme under Afstemning.

J. A. Hansen: Det forekommer mig dog ikke at være Tilfældet

Formanden: Forsaa vidt den ærede Rigsdagsmand vil udtale sig om det Formelle, har han Ordet.

J. A. Hansen: Ja! jeg skal da tillade mig at udtale, at, forsaa vidt begge disse Forslag maatte blive antagne, da det ene efter min Formening ikke ubelukker det andet, maa der vel tilføies et „og“ eller et „samt“ for at forbinde dem; men denne Tilføining har jeg troet, man kunde foranledige ved 3die Behandling. Jeg maa derfor, som sagt, formene, at begge disse Forslag, hvis de maatte blive vedtagne, meget vel kunne staae ved Siden af

hinanden, naar de blot blive forenede med et „og“ eller „samt“.

Formanden: Ja, det er ganske rigtigt, at det, naar en saadan Forandring foretoges, vilde kunne skee; men saaledes, som Forslagene nu foreligge, vilde det dog ikke let kunne lade sig gjøre at stille dem ved Siden af hinanden, idet de begge gaae ud paa en umiddelbar Tilføining til Lovens Slutning, og i ethvert Fald vilde det, som den ærede Rigsdagsmand selv bemærkede, være nødvendigt at foretage en Redactionsforandring ved 3die Læsning. Jeg skal imidlertid fra mit Standpunkt ikke have noget imod, at ogsaa det første Forslag bringes under Afstemning, efterat det sidst opførte er antaget; Thinget vil da selv kunne bestemme, om en saadan Redaction som den, der vil fremkomme ved begge Forslagenes Antagelse, kan tiltrædes, imod at den bliver rettet ved 3die Behandling.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den formelle Bemærkning, at, som den ærede Formand vist vil mindes, har det oftere været Tilfældet, at en Lov af de samme Grunde som her ved 2den Læsning har faaet en lignende Mangel, som man da har rettet ved 3die Behandling. Jeg vil derfor haabe, at Ingen paa Grund af denne Uformelighed vil lade sig afholde fra at stemme for

Formanden: Ja, det er dog ikke ganske nogen formel Betænkning længere

B. Christensen: Jo det er netop en formel Bemærkning

Formanden: Nei, en Udtalelse om at afholde sig fra at stemme for eller imod, gaaer ind paa Realiteten.

B. Christensen: Det er dog en formel Sag, om man, paa Grund af denne for Diebliffet mindre rigtige Form, vilde lade sig afholde fra at gaae ind paa Forslaget.

Formanden: Hvorvidt det tidligere har fundet Sted, at lignende Forslag ere antagne eller ikke, skal jeg ganske lade staae hen. Man kan maafee anføre Finantsloven, men vist ogsaa som det eneste Exempel paa, at Uendningsforslag ere blevne antagne, som med Hensyn til Formen ikke have egnethed sig til at komme ind i Loven paa det Sted, man paa. Som